

ται ἀπορροφῶν τὰ ἐν τῇ στομάχῳ ὑγρά· ἐπομένως τὸ ὄργανον τοῦτο, αἰφνιδίως καὶ καθ' ὑπερβολὴν διατεινόμενον, οὐ μόνον πάσχει αὐτὸ, ἀλλὰ θλίβει καὶ τὰ γειτονικά αἱματοφόρα ἀγγεῖα, ὥστε οὐσιωδῶς ἐμποδίζει τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν· ἐντεῦθεν τὰ θεινὰ ἀποτελέσματα τοῦ νωποῦ ἄρτου.

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ ΣΙΝΩΝ.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

Ἐν τῇ παρούσῃ πραγματεῖᾳ σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν διὰ τῆς φαντασίας τὸν κάτοικον τῆς Κίνας καὶ σκιαγραφήσωμεν ἐλίγας ἐκ τῶν πολλῶν δεισιδαιμονιῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι προσκεκολλημένος. Καὶ πρῶτον θέλομεν ἀναφέρει μίαν ἐξ αὐτῶν, ἥ τις τὸν παρακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἐξασκεῖ ἐπιβρόχην ἐπὶ παντός ἀτόμου ἐν Κίνα—δηλ. τὴν *παράτηρησιν τῶν ἡμερῶν*. Ἐκάστη οἰκογένεια κέκτῃται ἐν ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι σαφῶς σεσημειωμένοι αἱ αἵσαι καὶ ἀποφράδες ἡμέραι, ἐκ δὲ τῶν 365 ἡμερῶν τοῦ ἔτους, 180 σημειοῦνται ὡς ἀπαίσιαι.

Εἰς τοιοῦτον μέγαν ἀριθμὸν ἡμερῶν οὐδόλως παράδοξον, ὅτι πολλὰ συμβαίνεισι δυστυχήματα, ὡς καὶ πολλὰ γεννήσεις· μία δὲ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς λύπης τῶν Σινῶν εἶναι, ὅτι οὐδὲν εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξωσι τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς των!

Τὸ πρῶτον ἐνδιαφέρον γεγονός, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ βρέφους, εἶναι ὅτι ἡ πρώτη σταγὼν τοῦ εἰς αὐτὸ χορηγούμενου γάλακτος πρέπει νὰ προσέλθῃ ἐξ ἄλλου οἴκου· οὕτως ἡ μήτηρ θήλειος βρέφους ἀναλαμβάνει τὴν διατροφήν ἄρρενος, ἡ δὲ μήτηρ ἄρρενος τὴν τοῦ θήλειος. Τοῦ ἐθίμου ὅμως τούτου ὁ λόγος φαίνεται λίαν σκοτεινὸς καὶ δυσεξηγητός.

Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν λαμβάνει χώραν ἡ πρώτη εἰδωλοκρατικὴ τελετὴ. Δύο μεγάλα καὶ δέκα μικρὰ ἀγγεῖα μὲ ὀρύζιον, καὶ τινα ὀσπρία κεῖνται πρὸ τῆς κοιτίδος τοῦ βρέφους ὡς προσφορά, λύχνου δὲ καὶ λιβάνος καίουσιν. Ἡ συνεχόμενη μετὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης ἰδέα εἶναι, ὅτι σμῆνος πνευμάτων εἶναι συνηθροισμένα ἀναμένοντα τὴν κατάλληλον περίστασιν, ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς ἀνθρώπινον σῶμα· ἐπειδὴ δὲ μόνον ἐν δυνάμει νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ βρέφει, ἡ ἑορτὴ αὕτη τελεῖται ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξιλεώσῃ τὰ ἀπαίσια πνεύματα, καὶ τὰ παραπεισῇ, ὅπως διασκορπισθῶσιν ἡσυχῶς πρὸς ἀναζήτησιν ἄλλης κατοικίας! Εὐτυχῆς ἡ ἰδέα αὕτη διὰ τὴν μητέρα! Ἡ ψυχὴ τοῦ βρέφους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦδη ἔδωκεν αὕτη ὑπαρξίν, δὲν εἶναι πρόσφατον δῶρον τοῦ Δημιουργοῦ, ἀλλὰ πνεῦμα, ὅπερ ἐνδεχόμενον νὰ ἐνεφώλευσεν εἰς τι ζῶον ἢ εἰς πολλὰ ζῶα διαδοχικῶς,

καὶ τὸ ὁποῖον δι' ἰδίας πίστεως αὐτοῦ ἢ ἄλλης τινὸς κτηνώδους ἀρετῆς, ἡξιώθη τῆς τιμῆς τοῦ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἀνθρώπινον σῶμα. Τὰ μεγάλα ἀγγεῖα τῆς ὀρύξης προσφέρονται (μετὰ τὴν ἑορτὴν) εἰς τὰς γειτονίσσας, αἵτινες δὲν ἠυλογήθησαν μὲ τεκνοποιίαν, πιστεύεται δὲ, ὅτι ἡ βρώσις αὐτῆς ἐπιφέρει τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Τὰ μικρὰ ἀγγεῖα διανεμονται μετὰ τῶν γειτονικῶν βρεφῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀσφαλίσωσι φιλικὰ αἰσθήματα καὶ ἀρμονίαν μετὰ τοῦ νεογεννηθέντος ξένου καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ. (Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Ὅστις φέρεται ἀπατηλῶς πρὸς τοὺς ἄλλους γίνεται αἷσιος τῶν ἰδίων αὐτοῦ κακῶν.

— Δὲν εἶναι τόσον λυπηρὸν νὰ πάσχῃ τις ἀπὸ τοὺς ἰδίους του συγγενεῖς.

— Ὁ Διογένης ἐρωτηθεὶς ποῖος αἶνος ἦτο ὁ καλλίτερος, «Ὁ ξένος»,—εἶπεν.

— Βίας ὁ φιλόσοφος ἰδὼν εὐπορον φυλάργυρον, εἶπε, «Δὲν ἔχει οὗτος τὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἡ περιουσία αὐτόν.»

— Προσπάθει νὰ εἰρηνεύῃς μὲ ὅλους, ἰδίως ὅμως μὲ τὴν συνεῖδησίν σου.

— Ἀνθρώπον παρόντα μῆτε νὰ κατηγορῇς, μῆτε νὰ ἐπαινῇς, διότι ἐκεῖνο μὲν θὰ τὸν κάμῃ ἐχθρὸν, τοῦτο δὲ τὸν κολλαέσει.

— Κάλλιον νὰ ὑποφέρῃ τις ἀγαθοποιῶν, ἢ νὰ εὐτυχῇ ἀδικῶν καὶ κακοποιῶν.

— ΕΝ ΚΑΙΡῳ: ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ τὸ καλλίτερον μέσον νὰ ζεστάνῃ τις τοὺς πόδας ἢ τὴν ῥάχιν τοῦ ἀσθενοῦς εἶναι διὰ σκευῶν πεπληρωμένων μὲ λεπτὴν, στεγνὴν καὶ θερμὴν ἄμμον, ἀντὶ βουκαλίων ὕδατος, ἢ κεραμιδιῶν καὶ τούβλων.

— Οἱ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΟΙ εἰς τὴν Γερμανίαν σκληρύνουν τὰ ἀτσάλινα ἐργαλεῖα των πυρακτοῦντες αὐτὰ μέχρι λευκῆς πυρακτώσεως καὶ ἔπειτα βυθίζοντες αὐτὰ εἰς κοκκινωκέρι μετὰ μίαν στιγμὴν ἐξάγουν αὐτὰ, τὰ θερμαίνον καὶ τὰ βουτοῦν ἐκ νέου εἰς τὸν κηρὸν· ἀφοῦ δ' ἐπαναληφθῇ τοῦτο ἐπὶ τινος φορὰς, τὸ ἀτσάλι γίνεται σκληρὸν ὡς ἀδάμας· μετὰ τοῦτο ἀλείφουν αὐτὰ μὲ ἔλαιον τερεβίνθους καὶ οὕτω τὰ καθιστοῦν ἱκανὰ νὰ χαράττουν τὰ σκληρότατα μέταλλα.

Ὁ ἥλιος τὸ βῆμά του στὴν δρόσον ὅταν στρέφῃ.

Ἐτοὺς οὐρανούς ὅπισω του ἀφίνει χρυσὰ νεφρ.

Καὶ οἱ φιλότιμοι θνητοὶ πρὶν εἰς τὴν γῆν μας δάσουν,
ΦΩΣ χρεωστοῦν ἀθάνατον ὅπισω των ν' ἀφήσουν.

Εἰδοποιήσεις.

 Παρακαλοῦνται οἱ γράφοντες πρὸς τὴν Διεθνήν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν νὰ γράφουν τὸ ὄνομα των καθαρά, διότι πολλῶν ταῖς μονοκονδυλίας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγνώσωμεν, καὶ τὰς ῥίπτωμεν εἰς τὰ σκληρὰ χαρτιά.